

Bertrand Goethals

Pintenaars richtten school op bij Roemeens ziekenhuis

- vzw NoNameChild steunt Roemeens ziekenhuis en school
 - Veel kinderen verblijven onnodig in Roemeense ziekenhuizen
 - Organisatie wil op termijn overbodig worden
-

Dit klasje in de Santa Faustinaschool kwam er met steun van NoNameChild. © NoNameChild

Met een reistas gevuld met duizenden legoblokjes trok Pintenaar Jan Milh in 2000 naar Roemenië. Het speelgoed was bestemd voor de kinderen in het ziekenhuis van de inmiddels overleden kinderchirurg Dan Catana. Die werkte in de jaren 1990 nauw samen met Marc Claeys, die beroepshalve lid was van een werkgroep van de zusters van Liefde. Claeys coördineerde uitwisselingsprojecten voor verpleegkundestudenten die stage liepen in het MS Curieziekenhuis van Boekarest, bij dokter Catana. Toen Jan Milh later als ingenieur een jaar naar Roemenië trok om er te werken aan de spoorwegen, moest hij dokter Catana maar eens de groeten doen van zijn goede vriend Claeys. Nadat ook Milhs vrouw Hilde de situatie te zien kreeg waarin dokter Catana werkte, richtten ze de vzw NoNameChild op, een naam met twee betekenissen. „No Name betekent ‘zonder naam’ en slaat op de anonimiteit van de kinderen in de Roemeense ziekenhuizen”, zegt Jan Milh. „Bovendien is het een eerbetoon aan Nona, de dochter van dokter Catana, die zelfmoord pleegde. ‘Nona, me child’, zei Catana ooit, ‘Nona, mijn kind.’”

De kinderen in het ziekenhuis van dokter Catana gingen doorgaans niet of weinig naar school. Bovendien moesten de meesten onder hen eigenlijk niet meer in het ziekenhuis verblijven. „Veel van die naamloze

kinderen verbleven soms maanden na hun genezing nog in het ziekenhuis omdat hun ouders hen niet kwamen halen”, herinnert Claeys zich. „In het ziekenhuis kregen ze te eten, een bed en een dak boven het hoofd. Die basisbehoeftes konden de ouders hen zelf niet geven en bijgevolg bleven de kinderen achter in het ziekenhuis. Ze zwierven er echter doelloos rond en daarom wilde dokter Catana een

speelruimte „*Veel kinderen bleven maanden na hun genezing nog in*

ziekenhuis” en een school oprichten. Die kwamen er met onze steun.”

Sinds het overlijden van dokter Catana trekt zuster Myriam zich het lot van de kinderen aan. „Zij was een toegewijde zuster die uiteindelijk koos voor de diaconie”, zegt Marc Claeys. „Ze werkte al een tijdje in Santa Faustina, het schooltje dat we daar konden oprichten. Haar overste wilde haar zenden naar een andere plek in Roemenië, maar daar heeft ze zich tegen verzet omdat ze vond dat de school haar levenswerk was. Nu is ze directrice van de school.”

Intussen is de vzw uitgegroeid tot een organisatie met een vijftiental leden. Behalve materiële giften biedt NoNameChild financiële steun aan het ziekenhuis en de school. Zo betaalt de organisatie de lonen van leerkrachten en opvoeders. Vanuit zijn expertise als uitwisselingscoördinator probeert Marc Claeys Roemeense zorgkundigen in België bij te scholen. „Het allerbelangrijkste is misschien wel het lobbywerk”, zegt Claeys. „We ijveren er bij de Roemeense overheid voor om de school te subsidiëren, maar dat is een moeizaam proces. De politieke situatie is er instabiel en beloften worden niet altijd nagekomen. Eigenlijk streven we ernaar om niet meer nodig te zijn, met de steun van de Belgische diplomaten ter plaatse.”

De fondsen van vzw NoNameChild komen uit diverse hoeken. „We houden tweemaal per jaar een actie”, zegt Jan Milh. „Zo organiseren we een concert in De Pinte. In het najaar houden we een Roemeens eetfestijn. Daarnaast krijgen we heel wat steun van de plaatselijke middenstand en van service clubs. Die activiteiten zijn de perfecte gelegenheid om ons publiek te betrekken bij het project. We proberen hen gevoelig te maken aan de problematiek in Roemenië.”

Meer info over organisatie en activiteiten op www.nonamechild.org of via nonamechild@telenet.be en 09 282 85 78.
